

Omhu, som Jernbanedrift udkræver fra Driftsbestyrelsens og Driftsbetjeningens Side saavel i Henseende til Driftsmaaden som i Henseende til Materiellet“. I Henhold til denne Bestemmelse blev ved Højesteretsdom af 15. Oktober 1913 et privat Jernbaneselskab idømt Erstatningspligt med Hensyn til et Hus, der var nedbrændt under saadanne Omstændigheder, at Ilden maatte antages opstaaet ved Gnister fra et forbi kørende Lokomotiv, hørende til det paagældende Selskab, og dette foranledigede „Danske Privatbanes Repræsentation“ til at anholde Ministeriet for offentlige Arbejder om at søge den ommeldte Lov ændret saaledes, at Jernbanernes Erstatningsansvar i Tilfælde som det omhandlede bliver betinget af, at det paavises, at der foreligger en Forsømmelighed fra Banens Side, og dertil har Generaldirektoratet for Statsbanerne sluttet sig. Det Lovforslag, Ministeren i Tilslutning hertil fremsatte, gik ud paa, at den Agtpaagivenhed og Omhu, som i Loven af 26. Marts 1898 er krævet som Vilkaar for Jernbanedriftens Fritagelse for Skadeserstatning, skal, for saa vidt angaar Brandskade, der foranlediges paa Ejendom udenfor Jernbanens Grund ved Gnister fra Lokomotiver, „anses for at være iagttagen, naar de reglementariske Bestemmelser, der gives af Ministeren for offentlige Arbejder vedrørende Lokomotivers Indretning, Betjening og Drift samt om Afhugning af Plantevækst paa Banernes Grund m. m., er overholdte“.

Under Sagens 1ste Behandling i Folketinget i Samlingen 1913—14 blev Lovforslaget modtaget med Tak fra alle Sider, men ved 3die Behandling rejste et enkelt Medlem, Westergaard, nogen Tvivl om Lovforslagets Retfærdighed, og efter at derpaa i offentlige Blade forskellige Jurister var fremkommet med Artikler, gaaende ud paa, at Jernbanedrift maa henregnes til de særlig farlige Virksomheder, at den, der driver saadan Virksomhed, maa bære den Risiko, som dermed er forbundet, selv om der ikke kan paavises nogen særlig Skyld hos ham, og at Bevægelsen paa dette rent internationale Omraade — Jernbanedrift — andre Steder i Verden netop gaar den stik modsatte Vej af den, Lovforslaget gaar, naar det vil søge at mildne de moderate Regler, som vi har her til Lands vedrørende Jernbanernes Erstatningsansvar, viste det sig, da Sagen kom for i Landstinget, at Lovforslaget der kun fik Støtte fra en enkelt Taler (Jørgen Berthelsen).

I det af Ministeren i Samlingen 1914—15 fremsatte Lovforslag er der for saa vidt taget Hensyn til de fremkomne Betragtninger, som Lovforslaget fastholder som Hovedregel, at for Brandskade, der ved Gnister fra Lokomotiver tilføjes Ejendom udenfor en Jernbanes Grund, skal vedkommende Jernbanes Ejer hæfte efter de i Loven af 26. Marts 1898 fastsatte Regler; men hertil knyttes saa den Indskrænkning i